

PONTEVEDRESES NO SEU RECUNCHO | ANTÓN MASA «A sociedade pontevedresa é a única que pode sacar Ence da ría»

O dirixente da Asociación pola Defensa da Ría ten claro que o seu papel como activista sería moi distinto se viviese en Santiago, a súa cidade natal

Susana Acosta Baixo ese aspecto de tímido atópase un home comprometido coa ecoloxía e coa defensa da natureza, un revolucionario dos de antes que considera que as utopías poden facerse realidade e que son imprescindibles para lograr un mundo mellor. El é Antón Masa Vázquez, biólogo da Misión Biolóxica e presidente da Asociación Pola Defensa da Ría (APDR).

Compostelán de nacemento e pontevedrés de adopción, o biólogo caeu na cidade case por casualidade. Recoñece que de rapaz, visitouna algunha vez: «Recordo que había unha mona na alameda. Tamén me lembro das galerías e de pasear por elas mentres chovía, debía de ser porque en Santiago non había», bromea Masa.

Cando o ecoloxista estudaba a carreira, un profesor decidiu levar a algúns alumnos a visitar a Misión Biolóxica, «e quedamos todos prendados do lugar, ofrecéronme unha beca para facer o doutorado aquí e aceptei», conta Antón Masa mentres está sentado na sede de APDR, lugar que elixiu porque «é un dos lugares do casco histórico que máis me gustan e porque reflexa a miña labor como activista», asegura.

Ence- Elnosa, obxectivo

Antón Masa recoñece que durante os 21 anos de existencia de APDR, o 70 por cento da súa actividade xira en torno ao complexo Ence Elnosa porque é o maior problema medioambiental que ten a ría. Móstrase convencido de que grazas a posición que mantén a asociación, «non hai ninguén que diga que Ence non ten que saír da ría, o único que se plantexa e cando. Se todo o

mundo está convencido de que hai que trasladala porque está contaminando, non ten sentido que se retrase esta solución», opina Masa.

O presidente de APDR cree que aos partidos políticos non teñen intención de trasladar a pastera: «Nin o PSOE, nin o BNG teñen vontade política para sacar Ence da ría, a sociedade pontevedresa é a única que pode logralo», conclúe.

E cando se lle pregunta pola nova ubicación da pastera, o biólogo móstrase rotundo: «Nós non pensamos onde se debe instalar, o que dicimos é que non debe estar aquí». Masa Vázquez está descontento coa posición da Xunta cando afirma que «mentres non se atope unha nova ubicación, a empresa non pode saír de aí. Non nos parece honesto».

Celulosas por toda Galicia

O tema das pasteras de papel foi xa unha teima persoal do noso protagonista. Durante os anos de mocidade, Masa dedicouse a percorrer Galicia impartindo charlas informativas sobre as consecuencias da instalación dunha nova celulosas en Galicia, porque «a finais dos anos 60 houbo un proxecto de instalación dunha nova celulosas na nosa comunidade», lembra o biólogo.

Como presidente da Asociación pola Defensa da Ría, dende fai doce anos, reconece que o estado da ría pontevedresa mellorou notablemente pero con todo todavía está mal. Nos entendemos que a vocación natural da ría é a explotación racional dos recursos do marisqueo, da pesca, turísticos e mesmo do lecer. Pero estou seguro que tarde ou cedo veremos a ría sen fumes», sentencia o ecoloxista, aínda que reconece que os tempos estanse a dilatar demasiado.

Cando o biólogo chegou a cidade, atopouse cun «lugar provinciano no que todo o mundo se coñecía e quería saber quen era o que viña de fora. Agora Pontevedra pasou de ser esa cidade retrógrada, de xente de dereitas a converterse unha das cidades máis reivindicativas de Galicia», comenta Masa Vázquez, sen esquecerse do dinamismo cultural que se retomou nos últimos anos. O ecoloxista sabe que a súa vida como activista sería totalmente distinta se non vivir nesta cidade.

Reivindicativo desde moi novo, ese espírito revolucionario sempre formou parte da súa personalidade, de feito, «non sei dicir se ese espírito naceu comigo ou eu con el», asegura o activista.

Pero o ecoloxista escusa ese temperamento cos anos vividos como estudante: «Non podo afirmar que vivín o maio do 68 en París, pero si en Santiago. E participamos das manifestacións por algo que críamos xusto e alcanzable», unha idea que Masa segue defendendo a pesar dos anos.

«Non sabemos llas denuncias acertan ou non, pero Ence está condenada grazas a APDR»

A polémica suscitada entre APDR e ou conselleiro de Medio Ambiente, Manuel Vázquez, sobre vos supostos recheos ilegais na balsa de decantación de Ence, segue dando que falar. Nunha visita a Lourizán, Vázquez asegurou que a asociación «non caracterízase por acertar nas súas denuncias porque buscar ou amarelismo político e un titular espectacular é fácil». Masa resposta que «nós non sabemos llas nosas denuncias acertan ou non, pero Ence está condenada por un delito ecolóxico grazas a que Defensa dá Ría iniciou un proceso de once anos de dilixencias previas e de conseguir sentar non banco aos responsables dá empresa».

Nese sentido, ou ecoloxista garante que «non foi a Administración a que tomou cartas non asunto de Ence e doutras empresas por cometer un delito ecolóxico».

A súa opinión vai máis alá: «As demandas non son unha cuestión de acertar ou non, iso será a bonoloto. Nós facemos a denuncia dúas recheos ante ou fiscal de medio ambiente para que investigue un posible delito e achegamos probas. Pero se utilizamos esta vía é porque previamente fixémoslo diante dá Xunta e ante a inoperanza, buscamos outras solucións». Ou activista refírese á condena de Ence porque «quedou probado ou que dicíamos, ademais xo traballamos con datos oficiais». Masa séntese orgulloso de conseguir «moito máis do que esperaba. Por primeira vez un fábrica de papel foi condenada e nós fumos unha das poucas asociacións que logramos liderar esta condena», afirma.

Amarelismo político

En canto a acusación de Manuel Vázquez de que APDR busca «ou amarelismo político», Masa responde que entende por este concepto «un movemento ecoloxista que estea ligado ao poder, e nós somos independentes. Algo que non pódese dicir de Vázquez cando acaba de celebrar unha xuntanza de asociacións ecoloxistas ligadas ao PSOE e lle concedeu a estas entidades máis do 75% dúas presuposto destinado a institucións ecoloxistas». Nese sentido, ou líder de APDR non quere relacionarse con ningún partido político: «Somos 600 socios, e cada quen é libre de ter a súa condición política, ideolóxica ou relixiosa. Non pedimos carné».

De cativo non valía moito, era pequeno, gordiño e andaba case sempre detrás dun balón»

Ou líder de APDR non sempre tivo claro que sería ecoloxista. Cando era un rapaz, quería ser arquitecto, aínda que despois decidiu facer biolóxicas porque «era unha carreira nova e unha disciplina que pensaba que podía aplicala á problemática sociocómica de Galicia, a finais dos anos 60», explica.

Antón Masa comenta o seu aspecto físico cando era cativo: «non valía moito, era pequeno, gordiño e andaba case sempre detrás dun balón», chanea.

Como case tódolos nenos, pasou da etapa de futbolista á de músico: «Ou primeiro foi o grupo 'Banndogs', tinguí que empezar por B porque era a letra do futuro, eran os Beatles, os Bee Gees...» explica o protagonista. Nas bandas xuvenís, Masa asegura que tocaban música inglesa que non chegaba facilmente a Santiago.

Ou ecoloxista lembra que non esperaba nunca chegar a nada non mundo da música aínda que lle gustaba, «pero cando empecei a carreira deixei a música pola loita social», sentenza.